

Szerkesztőség:

I-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirdetések és ezeknek díjai, valamint a felszólamások küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNPAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Közéletünk.

(T.) Általános a panasz, sopánkodás, hogy sok, nagyon sok kinövésai vannak a mi társadalmunknak. De nem csak a miénknek, hanem egész Europa társadalmának.

A kinövésai okai a nagy, világegyetem aetherében ezer meg ezer apró atomokra oszlanak s ezekkel szemben a nyesegetés munkájánál az ideális gondolkozású emberek bizonytalan sikerű, idegölő munkát végeznek.

Nagyon nehezíti a purifikáló munkálkodást, hogy ezek a kinövésai a legnagyobb bizonytalanságban tévelyegnek, mely bizonytalanság sokszor sűrű ködként takarja el a bajok sokféle okainak felismerését.

A statisztikai adatok szörnyű vádakat vadognak a társadalom fejéhez s ezek a vádai mint társadalmi káros kinövésai többnyire a személy és vagyon biztonság ellen irányulnak.

Azt beszélnek azok az adatok, hogy a társadalom nagyobb, majdnem 75%-a nem érintetlen a törvénybe s a társadalmi szabályokba való ütközéstől, sőt alig egy két

százalék az, mely holta napjáig megtudja magát óvni az ily vétségektől.

Hát biz ez furcsa állításnak látszik, de ha a statisztika az ő rideg számadataival ilyesmikkel traktál bennünket, elkell hogy higgyük s önkéntelenül az a gondolat fészkel meg agyunkban, hogy a társadalom nagyobb része kleptomaniában szenved.

No hát ez egy kissé túlzott állítás, még ha a statisztika mondja is és nevetséges is, mert ki tételezi föl arról, akinek sok van, hogy az is lopjon.

Más az, akinek nincs, de miért nincs? S hogy nincs, ez már a társadalom hibája, melynek nincs elég szociális érzéke arra, hogy mindenkinek biztosítsa a megélhetést.

Hanem ezek nagyon elcsépeelt dolgunk talán meg is dönthetők.

Am de nekünk, mint földmivelő államnak vannak súlyos hibáink is, melyeknek már a társadalom az oka. Az, hogy az apró birtoktól lassacskán megválnak eredeti tulajdonosai s oda gyűlnek a nagyokhoz. Ez pedig nagyon nagy baj. Kedvezőtlen, rossz időjárás máskor is volt és ennek viszontagságait még is csak eltűrtük, kihevertük. De

most már sokan, százezrek nem tűrhetik tovább, nem is győzik és vándorolnak ki, pusztulunk és veszünk.

Nem ér az a pillanatnyi segítség semmit; magkiosztás, inség-munka, mert nemcsak a mezőgazdaságnál vagyunk ilyen siralmas állapotban; rosszabb a helyzet az iparnál, különösen a kézműiparnál, a melynek türehető, sőt jó helyzetétől függ az ország helyzete is, mert hisz az az állam állhat fönn s dacolhat vésszel és viharokkal, amelynek megingathatlan közép osztálya van.

A kisgazdák rossz helyzetét ismerjük; a kézipart pedig a külföldi gyárak és a tőke hiány teszi máholnap tönkre. Ebből sok baj kimagyarázható. Hisz nyilvánvaló dolog, a bankok és pénzintézetek évi kimutatásai napnál fényesebben beigazolják, hogy azokban ezer, meg ezer milliók hevernek, hasznos befektetések s a forgalom előmozdítása nélkül.

Ez aztán nemcsak szomorú jelenség, de felette káros is, mert az összpontosított, egy rakásra lehalmozott tőkék annyit érnek jóformán, mint a semmi.

TÁRGZA.

Ha majd egy . . .

Ha majd egy valaki, valaha
Felőlem irigyen szólana;
Ha felhányná egykor előttem
A mi együtt töltött időnket:

Csak add a kezébe szóltanul
Dalaimat védő pajzsodul . . .
Vagy ha meglátsz, mutass reája:
Az én fehér, halvány orcámra!

Szabolcska Mihály.

Rézkapcsos bibliák.

Irtá: Zöldi Márton.

Az, aki nekem ezt a történetet elbeszélte, nem azért tette, hogy a csabai nép lelkét magyarázza. Ő maga is csabai volt. Az apámnál szolgált, mint béres. De a mellett filozófus lélek volt a pozitív iskolából. Ezt abból sejtem, hogy ahol és amint tehetette, kerülte a munkát, lehetőleg most is. Talán három ízben szolgált nálunk. Mikor megunt a mezei munkát, a megye szolgálatába lépett. Perzekutor lett. Sokszor láttam dolmányban, rájhúzliban sétálni a csabai piacon. Lomhán, megfontoltan lépkedett. Ilyenkor irigyeltem a betyárokat. Milyen kényelmes életük lehet, ha a perzekutorok olyan lusta tempóban lépkednek, mint Rohoska Mihály. Mert úgy hívták a derek embert, aki nekem az alábbi történetet elbeszélte. Szegény, már rég künn pihen a lutheránus temető akácjai

alatt. De én maig is szeretettel gondolok reá.

Hogy mikor történt az az eset, melyet Rohoska elbeszél, arra nézve kevés tájékoztató adattal szolgált. Ő is az apjától hallotta kisgyerek korában. Ezt egybevetve életkorával, úgy sejtem, hogy a mult század negyvenes éveiben zajlott le a viharos esemény.

Ha a csabai nép között költők születnének, bizonyára dalba foglalták volna ezt a romantikus történetet. De a csabai anyák sokkal okosabbak, semhogy költőket szüljenek. Inkább hatókrös gazdákat. A talaj sem alkalmas a költők okserű fejlesztésére. Nagyon jó búza terem itt s a legutolsó csabai napszámos is jobb kenyeret eszik, mint például Norvégiában a költő-fejedelem. Ahol nincs ilyen jó kenyér ott szunnyad az isteni szikra.

Mikor egyszer a nővérem egy hatalmas kenyeret küldött nekem, a leányaim nem tudtak eleget enni belőle. Minden falat után csodálkozva néztek reám s kérdezték: „Papa, hogy tudtál te Csabáról eljönni?”

Ezen magam is sokat gondolkoztam, de ez nem tartozik ide.

Ismételtem, a mult század negyvenes éveiben történt. A jó csabai nép izgalmas napokat élt. Egy vakmerő rablóbanda tartotta rettegésben. Közvetlenül Csaba alatt tanyázott s az orosházi országúton gerázdalkodott. Öten-hatan voltak, bár némelyek esküdtek, hogy harmincnál is többet láttak.

A csabaiak kezdtek unni ezt az állapotot. Deputáció ment a csendbiztoshoz. A deputáció vezetője, az öreg Zelenyánszky tiszteletteljesen fölkérte a csendbiztos urat, hogy ne sajnálja valami módon a türehtetlen állapotot segíteni.

— Már nem is merünk a tanyára menni, — kockáztatta meg alázatosan.

A csendbiztos keményen ráírvált a deputál czióra, hogy ne avatkozzék a hatóság dolgába. A hatóság nagyon jól tudja, hogy mit kell ilyen esetben tenni. Nem kér senkitől tanácsot. Menjenek Isten hírével s ha még valaki ilyen panasszal alkalmatlankodik, hát azt lehúztatja és huszonöt veret rá.

Ne tessék ezen csodálkozni. A hatóság mindig ilyen volt. Nem szereti, ha dolgaiba beleártják magukat. Az ilyesmi csökkenti a hatóság tekintélyét. Pedig a tekintélyre szüksége van a hatóságnak. Nemcsak magáért, hanem a közrend érdekében is. Ha nem volna hatósági tekintély, csinálni kell mesterségesen.

A deputáció mégis leverten távozott. Éppen az nap hallatszott, hogy Riesz Dávidot raboltak ki az orosházi országúton. Húsz ezüst tallért szedtek el tőle.

Ezt mindenki borzasztónak találta, csak Riesz Dávid nem. Oka volt reá, hogy könnyen vegye a kalandot. Azelőtt egy esztendővel ugyan is egy cigány lócsiszár becsapta a gyulai vásáron. Hamis ezüst tallérokkaal fizetett. Mikor Riesz Dávid megtudta, hogy hamis pénz van nála, nagyon nyugtalan lett. Mit tegyen? Eldobja? Ehhez nem volt elég ereje, elég hősiessége, elég szive. Hiába, a pénzt, a készpénzt, még ha hamis is, sajnálja az ember az ablakon kidobni. Mikor azonban kiraboltak s elszedték tőle a veszedelmes érezneműt, megkönnyebűlten sóhajtott föl:

— Hala Istennek! Legalább nem esuknak be hamis pénz terjesztése miatt.

Az állapot nem javult. A rablók makacsul kitarítottak Csaba környékén. Hallatszott ugyan, hogy néha elkalandoztak Szarvas, Orosháza és Tótkomlós alá, de a központi telep Csaba maradt.

Végre egy incidens lényegesen változtatott az áldatlan állapotot. Az incidens Valastyán

Önálló, erős független társadalom csak ott lehet, intronszigens nemzeti érzés csak ott fejlődhet, a haza földjéhez való törhetlen ragaszkodás csak úgy föltheti el a nép lelkületét, ha a társadalom erkölcsi és a nemzet anyagi tőkéje a köznépnél van forgalomban.

Gazdasági jelszavak.

A politikai élet hullámverése tollunkat nem izzgatja. De a most folyó politikai egyezkedésben — hála istennek — gazdasági jelszavak nyomulnak előtérbe a régi gravaminális, százasos politika újszellejeként. Ez irásunk illetékessége alá tartozik s el is mondjuk róla nézetünket.

A vámterület kérdése nem politikai kérdés. Ezt fényes elokvenziával Széll Kálmán bizonyította be és felfogását minden oldalon vallják. Mi sokat beszélünk róla és ide-oda megosztosodott az a felfogás, — a felszínes jelszavak nagy erejét bizonyítva, — hogy a külön vámterület kell.

Hogy ebben a tőkeszegény országban tud-e máról holnapra olyan nagy gyáripar, kézműipar és kereskedelem létesülni, mely rekompenzálni fog azért, hogy mezőgazdasági terményeinknek vámtmentes piacra esését, — nagy kérdés? Mert ha ilyen ipart hirtelen nem keletkezik, az ország ma hét sovány esztendő ki nem bír. Egész Európában rettenetes védvamos irányzat keletkezett. Látjuk a Nemetszországgal kötött kereskedelmi szerződésben, hogy főleg az agrár vámok mennyire nőttek Árpát, komlót, tojást, hogy a többi ne említsük Nemetszországba nem vihetünk. Azok a 4-8 márkás vámok különb vámtilalom és sorompó, mint egy regement finantz és vámhatárörző. És hogy Ausztria egy vámelkülönzés esetén nem fog retorzióval élni, — azt ugyan senkisésem hiszi, még akkor sem hinné, ha maga Ausztria hirdeté. De nem hirdeti. Még a mai vámközönség mellett és politikai helyzetben sok borsot tör az orrunk alá és gyűlölete mind mélyebb árkot vág, mely úgy nő a hogy ebben a közösségben az önállóságunk nő. Bármilyen homéri kacajra fakasztott is legyen egy fővárosi képviselőjelöltnek beszéde, alighanem ott az igazság, hogy a vámkülönbözés kimondását ne máról holnapra mondjuk ki, hanem adjunk időt az osztrák gyáriparnak, a mely gyártnányait nálunk adta el, hogy jöjjön át hozzánk, építse föl a gyárat, hozza el munkásait, egye meg itthon a mi buzánkat. Ha így lehetne kezdeni a dolgot, a gazdasági erővesztés nem sorvasztaná el a gaz-

dákat, a kikre nehéz napok virradnak — és nem is sejtik hogy milyen nehezek, — ha egyszer ez a gazdasági jelszó, az önálló vámterület előáll, a magyar bor már úgy is ott öregszik a pinczében, de a magyar búza, ha a hambárban marad, mert a gazda nem tudja a nyomott buzaárak miatt eladni, jaj lesz akkor, siralom és lesz mit elviselni azoknak, a kik oly könnyelműen győzedelmes jelszavát tették. Még szerencse, hogy ez a kérdés vajúdik és az önálló berendezkedésre időt hagynak. Mert ez a gazdasági jelszó győzedelmes fényes röpentyűje nemzeti vagyonsodásunknak, ha jól előkészítik, de romlása a mai nemzedéknek, ha hebeburgyán lovat ad az Isten, neki állunk s máról holnapra az osztrák piacot védvamosná tesszük.

Nem politikai kérdés és igen tetszetős az adózás kérdése. Az adózásnak progressív tétele régi kérdés. Mi az oka, hogy még sincs meg. Mi az oka, hogy nem mondják meg, mi az a legkisebb létminimum, a mely adóviselésre képtelen, miért nem emelik a 20, 40, 60 ezer korona évi jövedelemmel bíró nagy urak adóját progressív? Miért van az, hogy a törvény a gazdag birtokosoknak az önálló puszták kedvezményével prémiumot adnak, kivonják a községi adófizetésből és a kisközsegeket valósággal koldussá teszik. Ha kellene rá példa, szívesen szolgálunk vele.

Örömmel látjuk, hogy a közérdeklődés a gazdasági megerősödés ügyébe indul: általános népjólélet teremtési valóban a legszebb nemzeti politika.

MI UJSÁG?

— **Uj gyógyszerész.** Régi jó gyógyszerészünk, Lukács Gyula, községi tanácsnok, megye bizottsági tag, Budapesten, a belvárosban, Deák Ferencz téren gyógyszerészeti nyitásra kapott engedélyt a belügyminisztertől, mely egy éven belül megnyitandó. Üdvözöljük őt e kiváló szerencse alkalmából s kívánunk neki hosszú életet, egészséget annak vezetéséhez.

— **A nagy takarítás.** A héten az utolsó maradványa és eltakerítődött a régi Richter-féle háztömbnek s úgy a róm. kath. templom, mint az új városháza épülete teljes pompájában áll a hatalmas kiterjedésű Kossuth téren és mutatja ki az utánpótlást esinos, szolid formáját, Bizony büszkék lehetnek ezen új alkotásra mindazok, akik nem félve a népszerűtlenség hálátlan szerepétől, erős akarattal és fáradozással munkálkodtak annak létre hozásán.

— Ha mondom . . .

— Akkor jó van, — mondotta az öreg Lepény kiegyenesítve derekát.

Még az este összeszedett hat embert, kiket vasvillával, kaszával és ásóval fölfegyverkezett. Elmentek a rablókat keresni. Nem éreztek semmi félelmet, aggodalmat, vagy ahhoz hasonló.

— Hiszen, — magyarázta az öreg Lepény, — tótok.

Hajnaltól meg is találták őket a megyeyesi csárda előtt. Éppen szekerre akartak ülni. Ebből semmi sem lett. Az öreg Lepény és társai rájuk rontottak. A harez rövid és heves volt. A megtámadott bunyikok nem tudták megérteni, hogy a csabaiak honnan veszik egyszerre a hősiességnak azt a csodás mértékét, amelylyel hátukat, fejüket véresre verik?

Nos, a zsványok az első összetűzés után gyáván, nyomorultan megfutottak. Valószínű, hogy meg sem állottak a nógrádi hegyek felé.

Az öreg Lepény pedig nyugodtan lépkedett haza embereivel. Mintha csak valami mezei munkáról tértek volna meg. Egyik sem csinált virtust belőle, hogy a rablókat elkergették. Hiszen csak tótok.

— Ha mi azt előbb tudtuk volna! — mondotta az öreg Lepény fejcsóválva.

A rend és nyugalom helyreállt. Akinek pénze volt, az ismét zavartalanul örülhetett neki. Egy-két hónap múlva el is felejtették az egészet. Azaz nem egészen . . .

Történt ugyanis, hogy egy szép vasárnapon Kitka Máttyás, kinek fényesen volt a tanyája, bejött ötdömögával a városba istentiszteletra. Elvégezvén az ajtatosságot, visszamentek a fényesi tanyára. Lassan, nyugodtan haladtak, beszélvén az örök témáról, az idők járásáról. Még magasan állott a nyári nap, mikor a Körös mellett elhúzódozó fűzes-

— **Boldog világ.** Nagy-Körös város ref. egyházi adója minden állami adó forint után 2. — mond — két %, a személyi adó pedig 30 krajczár. Most hogy a nagy egyház község a ropant sok iskola, főgimnázium stb. fenntartása miatt defizitál dolgozik s a vezetőség veszélyeztetve látja az egyház létének anyagi feltételeit, az egyházi adót 5%-ra, a személyi adót pedig 1 koronával akarják felemelni, hogy az anyagi viszonyok teljesen rendbe jöjjenek. Am a böles presbitérium ez ellen iszonyú rugdalozást csinál s — nem engedik az emelést, inkább veszen az egyház. Hát bizony ez Istenetlen állapot. Mit szóljunk mi tisztelt abonyiak 25-30. % egyházi adónkkal, valamenyi felekezeteink mind közönségesen?

— **A József főherczeg Szanatoriumi sorsjáték sorsolását** február 25-én megtartották. Az egyesület a hivatalos nyereményjegyzéket a Budapesti Hirlap, Pesti Hirlap és Budapest február hó 28-iki számában téteti közzé. Ezenfelül az egyesület mindazoknak, a kik levelezőlapon kérnek, — ingyen küld 23-tól kezdődőleg nyereményjegyzéket.

— **Népies gazdasági előadás.** Pestvármegye gazdasági egyesülete városunkban f. hó 28-án, kedden d. u. 3 órakor, a városház dísztermében népies gazdasági előadást tart és pedig Serfőző Géza a községi gazdaköréről és Hreblay Emil a baromfi tenyésztésről, melyre a járás összes gazdái meghívatnak. Figyelmébe ajánljuk gazdaközönségünknek ezen előadásokat, mert akármilyen jó gazda legyen is valaki, tanulni soha sem árt senkinek s az csak javára szolgálhat.

— **Képleleplezés.** Falusi Mihály egyleti számvizsgáló bizottsági tag kezdeményezéséből a „Kath. Olvasóegylet”-ben f. évi február hó 26-án, vasárnap délután 4 órakor egy kis ünnepeket keretében leplezik le a 18 év óta buzgón működő elnöknek, Király Jánosnak olajba festett arezképét. Király elnöknek az egylet fejlesztése körül nagy érdemei vannak, miért is a kép valóban méltó személyt örökít meg. Este 7 órakor ugyanott társasvaosora lesz, melyre mintegy százan tettek előjegyzést. Az ünnepeket férfianak mi is őszinte jó kívánatunkat és üdvözlésünket tolmácsoljuk.

— **Bál.** Az abonyi „Katholikus Olvasóegylet” 1905. évi márczius hó 6-án, farsang utolsó hétfőjén, saját helyiségeiben, könyvtárának gyarapítására zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdte este fél 8 órakor. Belépő-díj: személyenként 1 korona; páronként 1 kor. 60 fillér; családonként (1 férfi 2 nő) 2 korona. Felülfizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz az elnökség. — A katolikus gazdaközönség bálja még eddig minden évben nagyon látogatott volt,

Dorka, egy szépségéről híres menyecske hozta létre.

A nevezett hölgynek mindennap, mikor az éj leszállt, valami sürgős, halaszthatatlan teendője akadt egy bodzasi tanyán. Hogy micsoda, azt nem tudom. Az ilyen dolgot nem jó a történeti felhőmályból elővonszolni.

Az azonban kétségtelen, hogy Valastyán Dorka egyik éjjeli sétája alkalmával találkozott a rablókkal. Ő maga dicsekedett el vele. Ez a Valastyán Dorka, úgy látszik, nyílt egyenes karakter volt. Egy szóval sem tagadta, hogy a rablók a találkozás alkalmával megölték, megcsipkedték és megcsókoltatták. Ezt különben mindenki természetesen találta. A rablók végre is nem trappista barátok, viszont Valastyán Dorka szemrevaló, kívánatos menyecske volt. A mellett liberalis.

De az emberek kíváncsisága nem ismer határokat. Mikor a szép menyecske kalandjának híre kelt, a szomszédok mindenféle kérdésekkel ostromolták. Részleteket kértek tőle. Az öreg Lepény főleg azt tudakolta, hogy mit beszéltek a zsványok?

— Mindenfélét, — válaszolta Valastyán Dorka mélyen elpirulva.

Az öreg Lepény tovább firtatta:

— De hogy értetted a szavakat, mikor te nem is tudsz magyarul?

Valastyán Dorka nagy szemeket meresztett, aztán bájos egyszerűséggel folytatta:

— De hiszen tótul beszéltek!

— Tótul?

— Persze. Mind tótok. Mondták. Nógrádból valók. Csak tudom.

Az öreg Lepény még egyszer fölvetette a kérdést. Hangja ünnepiesen csengett:

— Ide vigyázz, Dorka. Igazán felelj. Csakugyan tótok azok a zsványok?

ből három gyanus alakot látnak kilépni. Mindegyik kezében dupla-puska volt. Nem lehet kétség kilétük iránt.

Kitka megállította a társait, kik közt Rohoskának az apja is volt.

— Nezzétek, — mondotta, — megint itt vannak ezek a zsványok.

— Az ám!

— Nohát, — folytatta az öreg Kitka, — most nincs kegyelem, agyonütjük őket. Jertek!

Azzal úgy, a hogy voltak, fegyvertelenül megtámadták az allig fölfegyverzett zsványokat. Azaz volt fegyverük, a rézkapcsos, vaskos bibliák. Azzal ütöttek, sújtottak. Mindegyik egy bibliai Sámson erejét érezte karjában.

A harez kemény volt. A megrohant zsványok veszettül védelmezték magukat. De hasztalan. A bibliák rezes hegye úgy kopogott a fejeken, mintha menykövek sújtottak volna le. Az egyik zsványt agyonverték, a másik kettő véres fővel megadta magát.

Kitka bevitte őket Csabára s átadta a csendbiztosnak. A halottat is, a sebesülteket is.

A csendbiztos hivatalos mogorvasága enyhült egy kissé.

— Jól tettétek, — mondotta, — ámbár reggelre magam is behoztam volna őket.

Mikor a csendbiztos vallatni kezdte az elfogott zsványokat, Kitka nagyot nézett. Kisült, hogy nem tótok, hanem magyarok Biharból.

Mikor késő este hazafelé bandukolt társaival, szótalan, magába merült volt. Azon a helyen, ahol a hőstettet elkövete, megállott s odaszólt Rohoskának:

— Te, Maczo, jó ám, hogy nem tudtuk, hogy magyarok.

— Bizony jó, — hagyták helyben a többiek.

Remélhetőleg a mostani is a lehető legjobban fog sikerülni, ami a kulturális cél érdekében föltötte kívánatos.

— **Adomány.** Az „Abonyi Lajos szobor alap“ javára Rithnovszky Antal úr 4 koronát juttatott hozzá. Ez összeg átvételét köszönettel elismerem.

— **Demogóg sorsa.** Várkonyi István, ez a czeglédi származású socialista népámitó, a kit országszerte földosztó név alatt ismernek, aki itt náruk is meg fordult párszor, kilenc hónapi államfokház büntetést kapott azon lázító beszédeijért, a melyeket most 3 éve képviselőjelölt korában tartott Békésmegye egyes városaiban s a mely izgató beszédeiben rendkívül kikelt a birtokos osztály, a bírói kar és az állam ellen, a melyet egyszerűen el akart törölni.

— **Czegléden** egy városi képviselő indítványt adott be arra vonatkozólag, hogy a város vegye meg a vallás alapítványi uradalmi birtokait, melyek a város határában fekszenek. Ez az életre való indítvány legközelebb a városi képviselőtestület elébe kerül s hisszük olyan előre látó gondolkodásúaknak a czeglédi város atyákat, hogy ez indítványt örömezt elfogadják. Pedig Czegléden 64 % a pótadó, még sem félnek vagyont szerezni sőt inkább annál jobban igyekeznek. Nálunk csak 2/3-ada, de azért nem kell semmi. Persze had nőjön a pótadó, majd aztán mi is kapkodunk.

— **Helyre igazítás.** A Richter fele ház elbontására beadott ajánlatoknál jeleztük, hogy Oroszi János építési vállalkozó 270 koronáért adott be ajánlatot. Az illető kívánságára kijelentjük, hogy ezen összegbe a föld munka, a törmelék és egyéb földhordás nem volt bele értve.

— **Az új tizkoronás.** A hivatalos lap mai száma közli az Osztrák-Magyar Bank hírdetését, a melyben tudatja, hogy az 1900. márczius 31-ről keletkezett tizkoronás bankjegyet bevonja, s 1905. február 25-en megkezdji az 1904 január 2-ikáról keletkezett tizkoronás bankjegy kiadását. Az új bankjegy rétalakja 135 millimeter széles és 80 millimeter magas, mindkét oldalán vízjegy nélkül való papiroson van nyomtatva, az egyik oldalon magyar, a másikon német szöveggel. Olyan czifra lesz, hogy nem is tudja hamisítani, a ki nem ért hozzá.

— **Tudomásul.** Lakások Villamvilág gitási berendezését elvállalja, és költségvetést készíti Háy Mór mérnök.

— **Szenzációs zszurnalisztikai jubileum.** Az „Egyetértés“, mely a hazai zszurnalisztikában a legelső helyek egyikét foglalja el és amely mint politikai tényező is igen nevezetes, a közel jövőben nagy ünnepet ül. Ez év tavaszán lesz ugyanis negyven éve annak, hogy az Egyetértés fennáll. Az évfordulót a legnagyobb magyar lap igen érdekes módon fogja megünnepelni, amelynyiben olyan jubiláris számot ad ki, aminőre még aligha volt eset valahol. Jubileuma alkalmából ugyanis az Egyetértés 230—250 oldal terjedelmű dísz-számot ad ki. Ez egy 500—600 oldalas kisebb alakú lapnak felel meg. A jubiláris szám igen fényes kiállítású és rendkívül gazdag tartalmú lesz. A mesteri illusztrációknak egész tömege fogja díszíteni, azonkívül a magyar irodalom legjelesebbjeitől lesznek benne dolgozatok, tudományos és szépirodalmi közlemények, sőt egy teljes regény is. Egy-egy ilyen óriási lappeldánynak a nyers előállítás költsége mintegy 6 koronára rüg. Ilyen módon akarja az Egyetértés leróni halapát a magyar olvasóközönség iránt, mely négy hosszú évtizeden át a legmelegebb rokonszenvenvel támogatta. Hogy a lap előfizetői megkapják a jubiláris dísz-számot, mely egymagában egy egész kis könyvtárral fog föltérni, az természetes. Az Egyetértés azonban úgy intézkedik, hogy az óriási lapszámot emlékképpen azok is megszerezzhessék, akik nem tartoz-

nak az előfizetők sorába. E czélra elegendő, ha az érdeklődők levélben fordulnak a kiadóhivatalhoz (Budapest, IV. Vármegyeház-utca 11.) amely levélhez az expedició költségeinek fedezésére 50 fillér melléklendő levélbélyegekben. Tekintettel arra, hogy az óriási díszpeldány csak bizonyos korlátolt számban jelenik meg, ajánlatos, hogy azok, akik a legalább 230—250 oldalas, jubiláris Egyetértést meg akarják kapni, mielőbb forduljanak eziránt a kiadóhivatalhoz.

NYILT-TÉR*)

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

ÜGYVÉDI IRODÁMAT

Czegléden, (néh. Tóth József-féle házban, a járásbíróóság épülete mellett) megnyitottam.

Teljes tisztelettel:

Dr. Almási Sándor
ügyvéd.

*) E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerk

Hirdetmény.

Néhai dr. Kúthy Lajosné örökösei tulajdonát képező Abony határában a legelő járandóság I. osztásában levő két darab szántóföld, egytanya épülettel és pedig 1 drb. 18 magyar hold 421 □-öl, 1 drb. 33 magyar hold 1115 □-öl eladó. Venni szándékozók forduljanak Kúthy Béla főmérnökhöz, Varga-utca 36. sz. Debreczenbe.

Eladó föld. Irsán, a vasúthoz 1/4 órányira 52 hold szőlő ültetésre alkalmas föld eladó. Értekezni lehet Irsán, Margócsy Gusztáv igazgatónál.

TAVASZI VETÉSRE

ajánl **Kwassitzból** beszerzett **Proskovetz-féle** eredeti mag után termelt

Hanna árpát

Hectoliter sulya 72 kilogramm, ára méter-mázsánként Abony állomásra szállítva 18 korona — zsákok beküldendők vagy önköltségen számíttatnak.

Pintér Gyula gazdasága Abony.

Kísérletügyi közlemények 1904. VII. kötet I. füzet: „A hazánkban túlnyomólag uralkodó száraz nyarakban a Hanna árpa sokkal eredményesebben versenyez a többi, különösen a nyugati féseségekkel.“

15—30 korona

napi kereset elérhető koczkáztatás nélkül **Erzsébet-sanatorium** és egyéb **sorsjegyek** eladása által. Tisztességes egyének bármely szakmából forduljanak

KŐVÁRY ÁRMIN

bank- és váltó-üzletéhez

Budapest, IV. Ferenczyek-tere 9.

6--12

PÁRTOLJUK A MAGYART.

Legfinomabb kivitelű igen czélszerű villanyvilágításu

zseblámpa
csak 3 korona.

Teljes dohányzó készlet csak 5 koronába kerül és pedig 1 finom u. tajtékpipa kínai ezüst foglalattal 1 hozzávaló pipaszár

1 czélszerű dohányzacskó 1 gyufatartó 1 tajték szivarszopóka 1 szivartárcza 1 házi pipa szárral együtt 1 tajték szivarkaszopóka 1 szivarvágó 1 szivarhamutartó 10 darab összesen.

4 és fél kiló körülbelül 50 drb. különféle illatu finom **pipere szappan** csak 5 k.

s vegyünk csakis **Magyarországban**

Egy nagy amerikai gyár tönkrejutása folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alant felsorolt 40 drb. **sz. amerikai ezüst** árukat mélyen leszállított áron **potom 6 frt. 40** krért szállíthatom bárkinek és pedig:
6 drb. amer. sz. ezüst asztali kés v. ang. pengével
6 „ „ „ „ evővilla egy darabból
12 „ „ „ „ ezüst káveskanál
1 drb. amerikai szab. ezüst leves merítőkanál
1 drb. amerikai szab. ezüst tejmerítő kanál
6 drb. angol „Viktoria“ pohártálcza
1 drb. remek asztali gyertyatartó.

40 drarab összesen csak **6 frt. 40** kr.-ért ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém belül is, **melyért jótállást vállalok.**

Megrendelhetők utánvét mellett

Neumann Jozsef-nél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyha-készlet

2 darab solingeni pengéjű kés és 1 darab szeletelő villa csak **4 kor. 50 fillér.**

6 darab zománcozott fazék és 6 darab lábas különböző nagyságúak csak

5 kor 90 fillér.

Egy valódi

Roskopfóra

kétévi jótállás mellett csak **5 korona.**

BENZINMOTOROK, GÖZCSÉPLŐKÉSZLETEK

ARATÓGÉPEK és egyéb MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK

legújabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A magyar kir. államvasutak gépgyárának VEZÉRÜGNÖKSÉGÉNél

Budapest, V., Váci-körút 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

